

IO2.B – FORMA: PASAKOS SIUŽETUI IR DIDAKTIKOS METODIKAI PATEIKTI

Metodikos rinkinys suteiks galimybę ikimokyklinio ugdymo pedagogams bei vaikų tėvams inovatyviai auklėti vaikus. Priemonė naudojama skatinant savarankiškai domėtis skirtingų tautų tradicijomis, kultūra. Taip pat metodika tinkama skatinti pažintinių ir sensorinių įgūdžių vystymąsi pasitelkiant piešinius, nuotraukas bei vaizdo įrašus.

Pasakos pavadinimas	Rusų liaudies pasaka „Auksinė žuvelė“
Šalis	☐ Italija ☒ Lietuva ☐ Ispanija ☐ Rumunija
Pasakos tipologija	☐ Vietinės tradicijos ☒ Multikultūrinės tradicijos
Tinkamas amžiui	<i>Šis vaizdo įrašas yra tinkamas vyresnio ir priešmokyklinio amžiaus vaikams.</i>
Pasakos aprašymas	<i>Tai pasaka apie žveją senuką, gobšuolet senę ir auksinę žuvelę. Už tai kad senelis žuvelę paleido į jūrą - ji pažadėjo išpildyti visus jo norus. Tačiau senei vis buvo negana. Tai jai naujo trobos, tai rūmų, tai panoros tapti jūrų karaliene. Ir iš tų didelių norų liko prie tos pačios senos trobelės.</i>
Edukacinės galimybės	Vaikai klausydami pasaką „Auksinė žuvelė“ pastebėjo, kad pasakoje yra įvairių emocijų (pyktis, gobšumas, gerumas, liūdesys), todėl aptarėme šias emocijas ir atradome gerąsias išeitis šioms emocijoms įveikti. Be to nagrinėdami šią pasaką vaikai turėjo progą išsiaiškinti frazeologizmą, pajuokavimą, perkeltinę žodžių prasmę. Atsiskleidė ir vaikų artistiniai gebėjimai.
Pilnas pasakos siužetas	<p>Pasaka apie žvejį ir auksinę žuvelę</p> <p>Kartą gyveno senis ir senė Prie jūrų, prie marių mėlynųjų. Gyveno jie tamsiausioj žeminėj Trisdešimt tris metus lygiai. Senis žuvį žvejojo tinklais, Senutė svietelį mušė. Kartą užmetė jis tinklą jūron —nieko nepagavo, Antrą kartą jis užmetė tinklą,— nieko nepagavo, Trečią kartą jis tinklą metė,— Tinkle surado jis vieną žuvelę, Ir ne paprastą, o — auksinę. Žmogaus balsu vargšėlė maldauja: „Tu paleisk mane, senuk, jūron, Išpildysiu tavo norus“. Nusigando senukas, nustebo: Trisdešimt tris metus jis žuvavo, O žuvies kalbant nesyk negirdėjo. Ir paleido jis žuvelę auksinę,</p>

	<p>Ją švelniu žodeliu palydėjo: „Na, tiek to jau, auksine žuvele! Nieko man iš tavęs nereikia". Ir sugrįžo senis pas senę, Ir stebuklą jai didį apsakė: „Sugavau aš šiandieną žuvelę, Ne bet kokią žuvelę,— auksinę. Žuvelė kalbėjo, prašė leisti namo — į jūrą, Atmokėti žadėjo brangiai. Nedrysau aš atpildo imti Ir į jūrą vėl ją paleidau". Ėmė barti senuką senoji: „Besmegeni, žioply neraliuotas! Grįžk greičiau pas žuvelę; Nusilenk jai, išprašyk geriau trobelę". Ir išėjo jis prie jūrų marių. Ėmė šaukt jis auksinę žuvelę, Atplaukė žuvelė ir klausia: „Na, ko gi tau prireikė, seni?" Nusilenkdamas senis jai sako: „Pagailėk, žuvele valdove! Mano senė rūstauja, Ta pikčiurna trobos reikalauja". Jam atsako aukso žuvelė: „Nesisielok, keliauk sau laimingai; Tebūnie: trobelę jūs gausit". Jis eina prie senos žeminės, O žeminės nėra ir ženklų; Prieš akis — troba su seklyčia, Prie lango sėdi sau senoji, Paskutiniaus žodžiais bara vyrą: „Besmegeni, žioply neraliuotas! Grįžk greičiau, nusilenk žuvelei: Noriu būti karaliene!". Eina senis prie marių mėlynųjų. Nerimauja mėlynos marios. Ėmė šaukt jis auksinę žuvelę. Atplaukė prie jo žuvelė, paklausė: „Na, ko gi tau prireikė, seni?" Nusilenkdamas sako jai senis: „Pagailėk, žuvele valdove! Mano senė visai sukvailiojo, Man senatvėj neduoda ramybės.. Nori būti karaliene". Jam atsako auksinė žuvelė: „Nesisielok, keliauk sau laimingai". Vėl sugrįžo senukas pas senę. Ką jis mato? Rūmai aukščiausi, Ant slenksčio stovi jo senė,</p>
--	--

Sabalų brangiausių liemenė.
Kreipiasi senukas vėl į senę:
„Sveika, gerbiamoji karaliene!
Jau dabar turbūt patenkinta širdelė!“
Bet senė vėl senuką pas žuvelę ji siunčia.
„Besmegeni, žioply neraliuotas!
Grįžk greičiau, nusilenk žuvelei:
Noriu būti jūrų karaliene!
Ir kad pati žuvelė man tarnautų!“
Išsigando senukas, maldauja:
„Tu ką durnaropių, boba, užvalgei?“
Dar labiau jo senoji įtūžo:
„Kaip tu ginčytis drįsti su manim,
Su manim, karaliene? —
Keliauk prie jūros, sakau tau aiškiai.“
Ir vėl iškeliavo senukas prie jūros.
Pajodavo jūra, bangos į krantą smarkiau plaka.
Ėmė jis šaukti aukso žuvelę.
Ir žuvelė atplaukusi klausia:
„Tai ko gi norėjai, seni?“
Nusilenkęs senukas atsako:
„Pasigailėk, žuvele valdove!
Ta pikčiurna nori būti jūrų karalienė,
Ir kad tu jai pati tarnautum“.
Neatsakė žuvelė nieko,
Tiktai uodega ji supliuškeno
Ir nunėrė į gelmę juodžiausią.
Ilgai jis atsako laukė iš jūros,
Nesulaukė, pas senę sugrįžo, —
Žiūri — vėl prieš akis žeminė;
Ant jos slenkščio sėdi jo senė
Ir sviestelį muša.

Emocijos

Gerumas.

Kaip jaučiuosi gerai-
Esu švelni, miela ir rūpestinga.
Mažoj širdelėj šilta visada.
Jaučiuos gerai,
Nes miela man padėti.
Koks geras jausmas būt gerai-
Suprast, užjaus ir apkabinti draugą.

Pyktis.

Ugnikalnis pilve pabunda
Kai aš labai labai pykstu.
Aš viską spardau ir trypiu, trypiu, trypiu...
Man noris bėgti, bėgti, nesustoti.
Pykstu kai kas sugriauna pilį,

	<p>Kai pasišaipto, bara dėl niekų.</p> <p>Liūdesys. Visos spalvos dingsta kai liūdžiu, Visur pilka ir niūru. Kai man liūdna iki potvynio verkiu.. Gal po antklode gulėti, Ir daugiau neįkyrėti?</p> <p>Gobšumas. Man patinka kai viską aš turiu. Turiu tai ko noriu. Man nesvarbu, ką mano kiti. Aš noriu! Noriu šuniuką kaip draugą, Noriu ferari naują, Aš noriu, noriu, noriu.</p> <p>Gerosios išeitys. Pyktis. Ką daryti kai pykstu? Įkvėpiu ir iškvėpiu, Pabūnu vienas, Pakalbu su draugu, Ir „žinoma, nusijuokiu.</p> <p>Liūdesys. Liūdesys pabėgs Kai draugas apkabins Ir tyliai pasakys „Viskas bus gerai“.</p> <p>Gobšumas. Nors noriu visko, Bet turėti negaliu. Kai daug norėsi, Tai mažai turėsi.</p> <p>Gerumas. Gerumas- tai Ačiū, Prašau. Saulės spinduliai, Ir ryto rasa. Kai šalia draugai geri.</p>
--	--

<p>Vienos pamokos planas</p>	<p>Savaitės tema „Mano nuotaika“.</p> <p>Išklausę pasakos „Auksinė žuvelė“ vaikai atpažino ir įvardino veikėjų emocijas: gobšumą, gerumą, pyktį, liūdesį. Pasakojo, diskutavo apie veikėjų poelgius, mąstė kaip būtų pasielgę jie veikėjų vietoje. Dailės ir vaidybos pagalba reiškė savo jausmus, emocijas. Stengėsi kalbėti aiškiai, sužinojo ką reiškia perkeltinių žodžių „durnaropių prisivalgei“ prasmę. Vaidinimo metu kalbėjo savais žodžiais, taip reiškdami savo mintis.</p> <p>Be to mūsų miestas randasi prie nuostabaus Bevardžio ežero. Vaikams buvo puiki proga susipažinti su vandens gyventoją-žuvele, žvejo profesija, jo darbo priemone –tinklu.</p>
<p>Medijos galerija</p>	